

халъ“, въпрѣки кратковременния му животъ (излизалъ три месеца). Той излѣзналъ презъ юни 1875 година въ Браила, подъ редакцията на С. Заимовъ. Запазени екземпляри отъ него нѣма, обаче споредъ Юр. Ивановъ¹⁾ и споредъ вестниците отъ тази епоха, „Михаль“ изглежда че е билъ сатириченъ вестникъ, нападалъ е злѣчно турскитѣ властници и чорбаджии²⁾, които смѣталъ за тѣхни довѣреници, осмивалъ султана и неговитѣ креатури. „Михаль“ е вземалъ активно участие въ борбите всрѣдь българската емиграция, билъ е на страната на Ботйова и е нападалъ остро Каравелова. Помѣстъ нѣколко сатири отъ Ботйова и Стамболова противъ Каравелова.

Букурешъ — центъръ на българската емигрантска журналистика, е билъ удобно място за създаването и на първото българско земедѣлско-стопанско списание. Наистина, почти всички български вестници се занимавали между другото съ икономически въпроси, нѣкои отъ тѣхъ дори имали специални стопански отдѣли, но едно по-обстойно отдаване и разглеждане на тия въпроси — липсвало. Първото българско земедѣлско-стопанско списание е „Ступанъ“. То почнало да излиза на 1 януари 1874 година въ Букурешъ, форматъ 8⁰, стр. 24; имало редакция и администрация отначало въ Видинъ, същне — въ Русе. Излизало единъ път въ месеца, подъ редакцията на Д. В. Храновъ. „Ступанъ“ се занимава предимно съ земедѣлски въпроси. Залѣгалъ да стане полезно помагало на земедѣлското население, давайки му практически съвети за начина на обработване земята, за гледане градини, за влиянието на атмосферните промѣни и пр. Статиите сѫ написани по единъ общодостѣженъ маниеръ, лекъ стилъ, така че можели да бѫдатъ разбрани отъ онни, за които били предназначени. Списанието успѣло да се справи до известна степень съ трудността да излага научни въпроси по популяренъ начинъ. Въ едно време, когато земедѣлското население е тѣнѣло въ пълно невежество и си служело съ най-примитивни методи и срѣдства, „Ступанъ“ се явилъ да хвърли свѣтлина и да дава практически съвети на земедѣлеца да използува по-рационално труда си. Списание излизало две години и половина (1874—1876).

Заслужава да се отбележи в. „Българинъ“, който почналъ да излиза следъ започване на руско-турската война — на 8 октомври 1877 година въ Гюргево, подъ редакцията на Д. К. Поповъ, два пъти въ седмицата. По това време не излизалъ никакъвъ български вестникъ и той билъ единствениятъ печатенъ органъ, който служелъ да осведомява жадната за вести отъ хода на руско-турската война българска публика. „Българинъ“ излизалъ осемъ години; отъ 10 юни 1879 г. се издавалъ въ Русе.

1) Вж. Пр. на българския печатъ стр. 177.